

Amtmanden; at vi finde det hævet over al Tvivl, at der derved vilde være blevet påbyrdet Amtsrådet et ikke ubetydeligt Arbejde; at denne Ordning derhos vilde have givet Anledning til en langsommere og besværligere Forretningsgang, navnlig paa Grund af, at Sagerne da maatte gjennemgaaes og undersøges af det større Antal Medlemmer, hvoraf Amtsrådene bestaae, og endelig at vi ikke skjønne, at der derved vilde have været bundet nogen væsentlig Fordeel.

Hvad dernæst angaaer det stillede Endringsforslag, da maae vi vel erkjende, at det kan være Tilfældet, at Amtmanden ikke er i Besiddelse af de i Motiveringens udhævede Egenskaber, nemlig den til at bestynde en Giendoms Værdi fornødne Indsigt og Erfaring; men uden at tale om, at det kan antages, at den Amtmand, der maatte være i dette Tilfælde, vilde søge at erstatte denne Mangel ved at indhente Oplysning fra andre i Amtsråds kredsen hørende kyndige og erfarne Mænd, hder Amtmandenes Deeltagelse i Bestyrelsen, efter vor Mening, saa væsentlige Fordele, at den tilfældige Mangel af Sagkundskab derved tilstrækkeligt opveies, og da nu derhos den i Udkastet foreslaaede Ordning, hvorefter Amtmanden skal være født Medlem af Raanebestyrelserne, synes at give den simpleste og letteste Ordning af Sagen, have vi troet, at burde foretrække den.

Medundertegnede Drejer kan ikke forlade nærværende Afsnit uden særligt at have udtalt, at han nærer megen Tvivl om, at det gaaer an at gjøre Raanebestyrerbefillingen til en Tvangssag, eller til et simpelt borgerligt Ombud, som det påaligger Enhver at overtage uden Bederlag enten for Arbejdet eller for havte direkte Udgifter. Skulle nemlig Raanebestyrelserne, der ere et væsentligt Grundlag for den nye Ordning, kunne ventes heldigt at ville løse deres Opgave, maae de besættes med de meest sagkyndige, karakterfaste og samvittighedsfulde Mænd, men dette lader sig neppe altid gjøre, naar der intetformhelst Bederlag tilstaaes Bestyrerne og — hvad ifølge en vis indre Nødvendighed maa stee — Hensynet til Vedkommendes økonomiske Forfatning efterhaanden kommer til at virke afgjørende ved Valgene.

Beg skal imidlertid for Diebliffet ikke fremsætte nogen bestemt Indstilling angaaende dette Punkt, navnlig af Hensyn til det Banfælige i at anvise Midler til det fornødne Bederlag for Raanebestyrerne.

Naar der oprettes en Raanebestyrelse i hver Amtsråds kreds, kan Udvalget ikke ansee det nødvendigt, at der, som i 3die Punktum bestemt, indhentes Erklæring fra vedkommende Sogneforstanderskab eller Kommunalbestyrelse og Retsbetjent, og da Bestemmelsen derhos overhovedet ansees baade mindre hensigtsmæssig og mindre virksom til at naae det derved tilsigtede Siemed, har Udvalget foreslaaet, at den udelades.

ad § 8 (ny § 10.)

Den i denne Paragraf givne Bestemmelse om, at der af Overformynderiet skal meddeles enhver Bærg, der oppebærer Rente af samme, en Kontrabog, finder Udvalget hensigtsmæssig, men formener, at den ikke bør være indskrænket til at gjælde Bærgen alene, men gjøres anvendelig paa Enhver, der oppebærer Rente af Overformynderiet.

ad § 9 (ny § 11.)

For at der kan have Kontrol med, at Bestemmelserne i Slutningen af § 7 (§ 9) overholdes, har Udvalget troet at burde foreslaae, at den Beretning om Overformynderiets Tilstand, der aarlig skal indsendes til Justitsministeriet, skal deels indeholde saadanne Oplysninger, at det deraf kan sees, at det i § 9 in fine givne Bud er efterkommet, deels bringes til offentlig Kundskab. Forsaavidt Udvalget har foreslaaet en daglig Revision indført, kan det indskrænke sig til at henvise til, hvad der ovenfor derom er bemærket. Iøvrigt ere de i denne Paragraf foreslaaede Endringer kun en Følge af den fra Udkastet afvigende Ordning af Sagen, som Udvalget har bragt i Forslag.

ad § 10 (ny § 12.)

Udvalget har fundet det billigt, at Kongerigets Finanser afholde det Beløb, der maatte medgaae til den første Anstæffelse af de for Overformynderiet fornødne Protokoller, dog at det ikke